

[Vesterager.]

tænkning, og Enighed er der ikke, saa man kan godt sige, at der er noget at vælge imellem. Jeg tror dog, der mangler eet Forslag, angaaende den frie Gennemsejlings Sikring og Bevarelse; men dette maa undersøges i Udvalget. Jeg skal ikke foretage nogen lang Gennemgang af de forskellige Forslag; de er gennemgaaet af foregaaende Talere, særlig Ordføreren for Socialdemokratiet, som selv var Medlem af Kommissionen. Den højtærede Minister har holdt sig til det store Mindretal, Forslag I, men naar man vil gennemlæse de Bemærkninger, der følger Forslaget, maa man rigtignok ogsaa læse de Bemærkninger, der er givet til Forslag II; for man kan ikke faa andet Indtryk, end at man er sluppet alt for billigt fra de Vanskeligheder og Bekostninger, der følger med Forslag I.

Ministeren har god Grund til at komme med et Lovforslag og forlange, at Rigsdagen skal tage sit Ansvar. Det har Rigsdagen altid gjort, ogsaa over for Spørgsmaal af denne Art. Rigsdagen har den gamle Vane, at den gerne vil have sin Vilje, og naar Rigsdagen vil have sin Vilje, maa den selvfølgelig ogsaa tage sit Ansvar. Derfor er det naturligt, at Forslaget bliver fremsat og kommer til Behandling i dette høje Ting.

I denne Forbindelse vil jeg gerne have Lov til at indskyde en Bemærkning angaaende Hvide Sande, som den højtærede Minister henviste til i sin Forelæggelsestale. Da jeg for ca. 25 Aar siden kom ind i Rigsdagen, var Hvide Sande lukket, men. Ro om Spørgsmaalet var der sandelig ikke, og Enighed mellem Teknikerne om Spørgsmaalets Løsning var der sandelig heller ikke. Paa Møder og lignende Steder blev det klart afsløret, hvilken Uenighed der faktisk var ogsaa mellem Teknikerne. Rigsdagen maatte saa tage sit Standpunkt og sit Ansvar, og Rigsdagen bevilgede Midlerne til Sagens Løsning. Der blev i Virkeligheden udskrevet en Slags Prisopgave for Ingeniører, og Ingeniørerne løste Spørgsmaalet, saa Hvide Sande i Dag staar som et smukt Vidnesbyrd om, hvad danske Ingeniører og Entreprenører formaaer, naar Rigsdagen virkelig giver dem Midler til en Sags Gennemførelse. Trods alle onde Spaadomme fra visse Teknikeres Side gennemførte Rigsdagen som sagt Forslaget, og Ingeniørerne gennemførte det i Praxis.

Vi staar nu over for en endnu større Opgave. Det drejer sig om noget livsvigtigt, som ikke kan opgives, uden at først alle Forsøg er gjort paa at redde de Værdier, som er knyttet til Thyborøn Havn og

Gennemsejlingskanal. Det er et Spørgsmaal af uhyre Betydning, ikke for en enkelt By eller Havn, men for en hel Landsdel. Vi har en vel uddannet Ingeniørstab, og hele Verden roser sig med en vis Ret af sine tekniske Fremskridt. Alle Kræfter maa sættes ind for Bevarelsen af dette livsvigtige Omraade — den højtærede Minister kom selv i sin Forelæggelsestale ind paa mange af de Interesser, som er knyttet netop til Thyborøn Havn og Gennemsejlingskanal.

Hvis man vilde stille Spørgsmaalet skarpt op — jeg kunde fristes til at sige med en Søren Kierkegaard'sk Skarphed — og spørge: Hvordan faar man Sikkerhed for, at vi bliver færdige med Spørgsmaalet Thyborøn for al Fremtid? — saa tør jeg ikke benægte, at Svaret maatte blive, at det sikreste vilde være at gennemføre fuldstændig Lukning. Naturen er jo lunefuld paa de Egne, og der kan maaske ogsaa komme andre Vanskeligheder; men saa vidt man kan se med det menneskelige Øje, vilde det maaske være det sikreste. Men det tilintetgør alt, hvad Rigsdagen har gennemført i Aarenes Løb. Det lukker af for Fiskeriet, det tilintetgør Fiskernes Nødhavn og Limfjordsbyernes Forhaabninger — og der er ofret store Midler paa alt det, der er vokset frem ude ved Thyborøn By — og ogsaa kulturelle Værdier. Vi har bygget Skoler, vi har to Gange bygget Kirker, Rigsdagen har bevilget Midlerne hertil. Nu skal Byen evakueres, alt skal faktisk føres tilbage; saa bliver man færdig med Thyborøn, selv Sporene vil vel efterhaanden udslettes.

Det er lettere og har altid været lettere for Teknikken at slaa ihjel end at vække til Live — det ser vi ikke mindst i vor Tid, det er noget, der hele Tiden slaar igennem paa alle mulige Omraader —, og derfor har de, der holder paa en fuldstændig Lukning, en vis Fordel fremfor os, der holder paa Bevarelsen. Vi, der kæmper for Bevarelsen, kan ikke i den Grad melde færdig for al Fremtid. Liv og Udvikling kræver Støtte, Ændringer og Sikring; og vi, der har levet noget af vort Liv ved Vesterhavet, ved, at Vesterhavet ikke er nogen skaansom Nabo; det kan tage haardt paa de Hindringer, som er det i Vejen.

Men vi kan henvise til, at Thyborøn er Danmarks trediestørste Fiskerihavn, og at Havnen og Gennemsejlingen ligger ud til Vesterhavets bedste Fiskepladser. Det er Millionværdier, der hentes hjem ude fra Havet, og dette er af uvurderlig Betydning for Fiskeriet i Limfjorden, hvor Tusinder af Mennesker finder deres Livsmulighed. Thy-